

NIERUCHAJĄCY (3) *part praes act*

e *prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.*

sg f A *nieruchającą* (1). ◇ pl N *subst nieruchając(e)* (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: *Nie dający się ruszyć* (3) :

Wyrażenia: praw. »dobra nieruchające« = *nieruchości* (1): Ktoryby człowiek z poddanych náleznych cierpiał klątwe rok y lżeć niedzyel/ á był odełan od Sądu Duchownego do Grodu s przewodem Prává takiego: wżythkie dobrá tak ruchájące iáko nieruchájące máią być pobrány przez Podłtárołćiego *UstPraw* A4.

praw. »rzecz nieruchająca« = *nieruchomość* (2): Vřtáwiliřmy iř o peníze y o infřá rzecz ruchájącá y nieruchájącá/ tak teř o wřzeláki wyřtěpek krzeřćiánin nie dořwiadczy ná řydá iedno drugim řydem á krzeřćiáninem *UstPraw* I4v, K.

Szereg: »(tak) ruchający i (jako) nieruchający« (3): Kiedyby kto řydá zábil á był o to právem zwycięřon/ thákiego rzeczy ruchájące y nie ruchájące w mocy nálezey. *UstPraw* K, A4, I4v.

Cf **NIERUCHOMY, NIERUCHOWNY, NIERUSZAJĄCY, [NIERUSZYSTY], RUCHAJĄCY**

MF